

Mitt förhållande till orden

Ponera att jag tror på en Gud. Då skulle jag våga påstå att han gav oss en gåva att bruka här i livet sedan sa han: "Gör alltid ditt bästa och jag förlåter dig om du misslyckas".

Jag misslyckas ofta. Snubblar i min iver att komma framåt. Har visioner utan tak. I synnerhet har jag svårt att få relationer att hålla; jag ger efter, jag ger upp, jag ger blanka fan i att ens försöka. Jag ger ofta ingenting av allt det där som jag egentligen är. Jag kan dock stoltsera med en kärlekshistoria som jag aldrig kommer att ge upp, det är mitt förhållande till orden.

Där, mellan raderna, hittar du mig.

En plats där jag tillåter mig att tänja på gränserna utan att skämmas, där varje misslyckande är lika givande som de gånger jag faktiskt lyckas.

En spännande, krävande, respektfull och omtumlande förbindelse där jag utforskar mig. Ett sätt att länka mig själv till en verklighet som jag många gånger har svårt att gripa. Jag sätter ord på allt som jag har svårt att förstå, njuter av att reda ut hoptrasslade garnnystan av känslor. Det är det enda stället där jag låter mig själv tvivla på min förmåga utan att för den skull ge upp, stänga dörren om möjligheterna och sakta backa. Jag tar istället ett kliv framåt, försöker lite till. Jag vågar ta för mig.

Jag förlorar ofta mig själv i alla intryck, kämpar med att förstå. Tappar bort mig själv i relation till alla runt omkring. Jag hittade hem när jag hittade orden, där finns jag och min sanning.

Här ger jag bort mig själv på det enda sätt jag behärskar.

Varje text som jag skriver är en liten bit av mig. Alla dessa konstellationer av ord vare sig det handlar om nyheter, människor eller mig själv så är det mina ord. Min saga att berätta.

Jag älskar att leka med orden utan att för den skull missakta dem. När jag lyckas att beröra, informera, underhålla eller helt enkelt lura någon att fortsätta läsa min bild av verkligheten, då har jag lyckats.

Om Gud ger bort gåvor så gav han mig förmågan att sätta min omgivning på pränt. Han satte en penna i min hand och sa "gör gott". Jag skulle kunna spendera varje dag med att teckna min detaljerade version av världen utanför. Där det avflagnade nagellacket, fimpen i askfatet, smulorna på köksbordet, ja allt, har sin historia. Det är en ära att få berätta den.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren annis med Poeter.se id #1665 innehar upphovsrätten